

Sygn. akt II C 606/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Wolski

Protokolant: Paulina Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko A. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powódki

D. K. kwotę 100.000 zł (sto tysięcy złotych)

z odsetkami:

a. od kwoty 40.000 zł (czterdziestu tysięcy złotych) w wysokości 20 %

w stosunku rocznym od dnia 16 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

b. od kwoty 60.000 zł (sześćdziesięciu tysięcy złotych) w wysokości ustawowej w stosunku rocznym od dnia 16 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powódki

D. K. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 606/12

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron i przebieg postępowania.

1. D. K. wytoczyła powództwo przeciwko

A. K. żądając, aby A. K. zapłaciła na jej rzecz kwotę 100.000 zł wraz z odsetkami od dnia 16 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, z tym że od kwoty 40.000 zł D. K. dochodziła odsetek umownych w wysokości 20% w skali roku, zaś od kwoty 60.000 zł odsetek ustawowych za okres od 15 kwietnia 2009 r. do dnia 15 kwietnia 2012 r. wraz

z dalszymi odsetkami ustawowymi. D. K. wniosła nadto

o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

1.1. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż 15 października

1999 r. strony zawarły umowę pożyczki, którą powódka zobowiązała się do zapłaty na rzecz pozwanej kwoty 100.000 zł. Pozwana natomiast zobowiązała się zwrócić tę kwotę w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania pisemnego wezwania od powódki. Powódka wskazała, iż zgodnie z umową odsetki od udzielonej pożyczki naliczane i płatne były za

okresy półroczne, zaś w przypadku niespłacenia odsetek za kolejny okres półroczny, odsetki miały powiększać kwotę udzielonej pożyczki. Z uwagi na fakt, iż pozwana nie uiszczała należności stosownie do umowy, powódka wystosowała do pozwanej pismo wzywające ją do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wezwania. Powódka wskazała, iż wezwanie zostało doręczone pozwanej dnia 29 czerwca 2011 r. Roszczenie stało się zatem wymagalne w ocenie powódki 30 sierpnia 2011 r. Pozwana nie dokonała zwrotu pożyczki w wyznaczonym terminie.

2. Nakazem zapłaty z dnia 25 kwietnia 2012 r. wydanym

w postępowaniu upominawczym pozwana została zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki kwoty 100.000 zł z odsetkami umownymi wynoszącymi 20% w skali roku od dnia 16 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty od kwoty 40.000 zł oraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty od kwoty 60.000 zł, a także kwoty 4867 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

3. W piśmie procesowym z dnia 23 maja 2012 r. pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa

w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów postępowania.

3.1. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana wskazała, iż akt ustanawiający przedmiotową wierzytelność był za zgodą obu stron zawarty dla pozorów, tj. wyłącznie w celu utrudnienia byłemu mężowi pozwanej dochodzenia od niej ewentualnych roszczeń majątkowych. Pozwana podniosła, iż kwoty 100.000 zł w ogóle nie otrzymała. Nadto, pozwana oświadczyła, iż żądanie pozwu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i jako takie nie zasługuje na ochronę. Ta sprzeczność wynika

w ocenie pozwanej nie tylko z dochodzenia należności pozornej, ale przede wszystkim z całokształtu stosunków pomiędzy stronami. Pozwana wskazała, iż od dłuższego czasu leczy się psychiatrycznie, co powoduje, iż nie ma pełnej zdolności do oceny kierowanych wobec niej żądań, o czym powódka wiedziała. Zdaniem pozwanej, żądania kierowane są do niej w celu wywarcia presji na podjęcie przez nią i jej rodzinę decyzji o wyzbyciu się z krzywdą należącego do niej majątku.

4. W piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2012 r. powódka zaprzeczyła twierdzeniom pozwanej, że umowa pożyczki była zawarta dla pozorów. Powódka podniosła, iż pozwana w treści umowy pokwitowała odbiór kwoty pożyczki. W ocenie powódki, nie zasługują na uznanie także argumenty pozwanej odwołujące się do zasad współżycia społecznego. Powódka wskazała, iż odwoływanie się do zasad współżycia musiałyby opierać się na przyznaniu istnienia zgłoszonego roszczenia. Pozwana jednak zaprzecza zasadności roszczenia powódki. Pozwana nie wskazała również, zdaniem powódki, która z podstaw wymienionych w art. 5 k.c. miałyby być naruszona przez realizację wierzytelności powódki.

II. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia.

1. D. K. i A. J. zawarły w dniu

15 października 1999 r. umowę pożyczki w formie pisemnej. Na podstawie tej umowy D. K. pożyczyła A. J. kwotę 100.000 zł. Strony umowy przewidziały oprocentowanie pożyczki w wysokości 20% w skali roku, a także obowiązek zwrotu pożyczki wraz z odsetkami w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania pisemnego wezwania od pożyczkodawcy. A. J. otrzymała na podstawie zawartej umowy kwotę 100.000 zł.

dowód: dokument umowy pożyczki z dnia 15 października 1999 r. (k. 7)

2. W piśmie z 22 czerwca 2011 r. D. K. wypowiedziała umowę pożyczki z dnia 15 października 1999 r. i wezwała A. K. do zwrotu pożyczki.

okoliczność bezsporna

III. Postępowanie dowodowe.

Sąd nie uwzględnił przy ustaleniu stanu faktycznego zeznań świadka

B. J., gdyż świadek ten nie przedstawił faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd oddalił nadto wnioski dowodowe zawarte

w piśmie powódki z 2 stycznia 2013 r. oraz wnioski ujęte w piśmie pozwanej

z 3 stycznia 2013 r. Wnioski złożone przez strony nie dotyczyły bowiem okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a w odniesieniu do wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, nie został spełniony warunek wynikających z art. 299 k.p.c.

IV. Ocena zasadności roszczenia z wyjaśnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

1. Powództwo jest zasadne.

2. Z dokumentu umowy pożyczki z dnia 15 października 1999 r. wynika w sposób jednoznaczny nie tylko, iż strony procesu zawarły umowę pożyczki co do kwoty 100.000 zł, ale także, iż pozwana otrzymała wymienioną kwotę, co potwierdza pokwitowanie zawarte z § 3 umowy.

3. Pozwana w toku procesu nie twierdziła, iż zwróciła powódce udzieloną pożyczką, lecz podnosiła, iż umowa miała charakter pozorny. Pozwana, podnosząc zarzut pozorności umowy, a więc ostatecznie jej nieważności, kwestionowała nadto fakt przekazania (odbioru) kwoty pożyczki. Pozwana wnioskuje, aby Sąd zobowiązał pozwaną „do dostarczenia dowodu przekazania pozwanej pieniędzy objętych rzekomą umową”.

3.1. Odnosząc się do przywołanych kwestii Sąd wskazuje, iż kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy jest nie tyle ustalenie czy strony zawarły pozorną umowę pożyczki, ale przede wszystkim stwierdzenie czy doszło do przekazania pozwanej kwoty 100.000 zł. Nawet bowiem zawarcie ważnej umowy pożyczki, przy niewykonaniu umowy przez pożyczkodawcę, nie mogłoby oczywiście skutkować obowiązkiem zwrotu określonej w umowie kwoty.

3.2. Z dokumentu umowy pożyczki wynika w sposób jednoznaczny, iż pozwana otrzymała kwotę 100.000 zł. Pozwana w toku postępowania nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów mogących wskazywać na pozorność, nieprawdziwość dokonanego pokwitowania.

4. Okoliczności przywołane przez pozwaną w pkt. 9 sprzeciwu nie stanowią postawy do oddalenia powództwa w całości lub w części, gdyż nie potwierdzają, aby powódka dochodząc zwrotu pożyczki w jakikolwiek sposób naruszyła zasady współżycia społecznego.

5. Wobec powyższego Sąd orzekł na podstawie art. 720 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c., jak w pkt. 1 wyroku.

5.1. Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.